



מ"ת 64206/12/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו לאשין

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 64206-12-14 מדינת ישראל נ' אבו לאשין(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דלית שרון-גרין
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	מוחמד אבו לאשין (עציר)

החלטה

לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בד בבד עם הגשת בקשה זו, הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של חבלה במזיד ברכב, החזקת סכין למטרה לא כשרה ואיומים.

טיעוני הצדדים

המבקשת טענה לקיומן של ראיות לכאורה, המתבססות על עדויות עדי התביעה, שעה שגרסת המשיב, הקושר את עצמו לאירוע, איננה מתיישבת עם יתר הראיות. נגד המשיב תלוי ועומד כתב אישום נוסף. בתיק הנוסף הורשע עפ"י הודאתו בעבירות של איומים שהושמעו כלפי פקחים ונסיון לתקיפתם. כפי שנלמד מאותו תיק, הנאשם סובל מבעיה בריאותית-נפשית. בעברו הרשעה נוספת. לגישתה, מעשיו של המשיב ועברו מלמדים על מסוכנותו, לא ניתן לתת בו אמון ועל כן, בקשה לעצרו עד לתום ההליכים.

הסניגור טען כי עוצמתן של הראיות איננה מאפשרת מעצרו, קיימות סתירות בין עדי התביעה, סכין לא נתפסה. המשיב מספר כי הותקף ע"י אחרים באלות, אך אותם אנשים לא נחקרו כלל. המתלון ויתר על תלונתו וטען כי נערכה סולחה בין הצדדים, במסגרתה שילמה משפחת הנאשם למשפחת המתלון פיצוי בגין הנזק שנגרם לרכבו. בעברו הרשעה יחידה מבימ"ש לנוער.

ההגנה הציעה לשחרר את המשיב לחלופת מעצר בבית דודתו בכפר כנא, בפיקוחה ובפיקוח אביו של המשיב.

המשמורנים המוצעים נחקרו בחקירה ראשית ונגדית.



דין והכרעה

עיינתי בתיק החקירה ואני סבורה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית איתנה להוכחת העבירות המיוחסות למשיב.

ביחס לעבירה של חבלה במזיד לרכב, המשיב מודה בבצועה, אלא שטוען כי חבל ברכב באמצעות אבן ולא באמצעות כלי אחר. מעדותו של המתלונן עולה כי הנזק נגרם באמצעות מברג, שידיתו בצבע אדום-כתום.

עד תביעה מספר 1 אמנם לא ידע בדיוק במה אחז המשיב בידו, אך ידע להגיד שמדובר בחפץ דמוי מקל, באורך של 20 ס"מ, "מברזל".

ביחס לעבירה של החזקת סכין, הרי שבניגוד לטענת ההגנה, המתלונן התייחס כבר בהודעתו הראשונה לעובדה שהמשיב החזיק בהמשך בסכין. ראו הודעתו מיום האירוע, שעה 11.20, החל מעמ' 1 ש' 28, לפיה המשיב "...הלך הביתה וחזר עם סכין גדול, והתחיל לצעוק כשהסכין ביד שלו...".

עבירת האיומים המיוחסת למשיב מתייחסת אך ורק לשלב מעצרו, אז איים על השוטר שעצרו. הראייה לכך, נשענת על דוח העכוב בו נרשמו דברי המשיב.

לא מצאתי בתיק החקירה כל ראיה המחזקת את טענות ההגנה שהעלה המשיב.

מעשיו של המשיב מלמדים על מסוכנותו. המשיב בחר לפגוע ברכב שעצר לברר את שלומו של עד התביעה מס' 1, שהוא אדם מבוגר, שהמשיב קיללו. המשיב הצליח, בזעמו, לנפץ את שמשת חלון הנהג. לא זו אף זו, המשיב עזב את זירת האירוע, רק כדי לשוב אליה, כשהוא מצוייד בסכין גדולה. בנוסף, המשיב ההין לאיים באזני השוטר שעצרו כי אם אכן יעצר, יפגע במשפחת המתלונן לכשישתחרר ממעצרו.

המעשים מלמדים על אנרגיה אלימה מרובה, חלקה מתפרצת וחלקה עצורה. איומיו באזני השוטר מלמדים על העדר מורא מפני החוק ונציגיו.

בעברו של המשיב הרשעה אחת מביהמ"ש לנוער, משנת 2010, בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש ופציעה ע"י שניים או יותר. כמו כן, המשיב הורשע, כאמור, עפ"י הודאתו בעבירות של נסיון לתקיפת עובדי ציבור ואיומים עליהם, אך טרם ניתן גזר דינו.

עברו מחזק את מסוכנותו.

בהתקיימן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, נותר לבדוק האם ניתן לשחרר את המשיב לחלופת מעצר שפגיעתה בחירותו קטנה יותר.



לאחר איזון בין כלל האינטרסים הנוגעים בדבר, לטעמי, התשובה לשאלה זו חיובית. נראה לי כי עוצמת הסכנה הנשקפת מפניו של המשיב היא כזו שניתן להפיגה בחלופת מעצר שתכלול מעצר בית מלא בפיקוח אנושי, לצד ערבויות כספיות.

מחקירתם של המשמורנים לפני התרשמתי כי מדובר בבני אדם אחראים, המבינים את משמעות התפקיד שנוטלים על עצמם ושניתן לסמוך עליהם כי ישמשו כידו הארוכה של בית המשפט.

אשר על כן אני מורה על שחרורו של המשיב לחלופת המעצר שלהלן:

- המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית דודתו הגב' אמאל כנג', ת.ז. 058557232, בכפר כנא, ולא יצא את פתח הבית.
- הגב' אמאל כנג' ואביו של המשיב, מר עבדאללה אבו לאשין, ת.ז. 053740411, יפקחו על המשיב, ביחד או לחוד, משך 24 שעות ביממה.
- המשיב יחתום על ערבות בסך 3,000 ₪ להבטחת קיום תנאי השחרור, ולהבטחת התייצבותו לדיונים בבית המשפט.
- כל אחד מהמשמורנים יחתום על ערבות בסך 3,000 ₪, להבטחת קיום תנאי השחרור.
- המשטרה תהיה רשאית להכנס למקום מעצר הבית בכל עת על מנת לוודא קיום תנאי השחרור.

בשל בעייה במחשבי בית המשפט, ההחלטה ניתנה באופן חלקי בנוכחות הצדדים. החלטה זו, שהיא ההחלטה המלאה, תועבר לב"כ הצדדים באמצעות הפקס.

ניתנה היום, ט"ו טבת תשע"ה, 06 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.